

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 143. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849789098960.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Heiberg havde lige siden sin ankomst fra Kiel til København betragtet sig som en af madam Wexschalls mest hengivne venner og kom bestandigt i hendes hus, ligesom hun ofte besøgte ham og hans moder. Det smertede ham derfor, at hun ville lade sig bruge som redskab i Nielsens hånd til at fortrædige en hende hengiven omgangsvæn ved at give sit navn til et klageskrift over ham til kongen, uden med et ord at have talt til ham angående denne sag, hvilket han syntes, at deres venskabelige forhold havde gjort til pligt for hende. Fra dette teateroprør imod ham forandredes det venskabsforhold, han indtil da havde stået i til hende, så at han ikke oftere kom i hendes hus. Det smertede ham; thi han havde virkelig næret en sand hengivenhed og beundring for hende; dog omtalte han hende aldrig for mig på nogen fornærmende måde, 144 hvilket jeg heller ikke godt ville have tålt, thi jeg havde en uforandret godhed for hende og var for ung og uerfaren til at kunne dømme de ældre i denne sag. Kun én gang ytrede han: »Det er mærkeligt, at madam Wexschall nu lader sig anføre af Nielsen, hvem hun ofte tidligere har ytret sig så ufordelagtigt om og haft et så klart syn på; og hvad ham angår, da fik han jo krampe ved en af prøverne på »Kong Salomon og Jørgen Hattemager«, fordi hun og ikke madam Andersen skulle udføre Louises rolle, uagtet jeg gjorde ham begribeligt, at sangen i rollen jo gjorde det til en umulighed.« Latterligt er det at tænke på, at Nielsen i hin tid var en så decideret modstander af madam W., at man på teatret kender de mest komiske historier om hans had til hende. Denne mand kendte egentlig kun to følelser: had og kærlighed - alt, hvad der lå herimellem, lod til at være ham fremmed.